

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Sz. Kovács Irén

Cím:

Erdő és mégis park

Forrás:

Egy francia vendég a budai hegyvidéken

Esti Hírlap
(Hely)

1960. apr. 16.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

712.21

Hel

Idő

1960

Személy

Helyszám

Az Esti Hírlap többször is megemlékezett fővárosunk parkerdejéről s az felkeltette Sylvie Giskan, Budapesten tartózkodó párizsi ismerősöm érdeklődését. Milyen lehet az a park, amely egyúttal erdő is?

Az első szép tavaszi napon a Hűvösvölgyből kilindulva, nekivágtunk a budai hegyvidéknek,

Francia vendégemet már a Városligetbe vezető liget is elbűvölte, lát még az Úttörővasút vadregényes pályája, a Ságvári liget, a János-hegy, a Szabadság-hegy, a Makkosmária, a Disznótó, a Zugliget változatos szépséget. Nem győzött betelni velük. A kavicsos fehér sétautakkal, a stílusos pihenőhelyekkel, ligetekkel, nyírfakerítéses hidacskákkal, s a minduntalan élénk taruló tündéri panorámával.

— Gyönyörű — áradozott szüntelenül.

Fővárosunk parkerdejének valóban alig akad párja, s ott, ahol néhány évvel ezelőtt még úttalan utak, járhatatlan vízmosságok, elhanyagolt ösvények, gyakran csak nagy fáradsággal megközelíthető vadon terület el, ma gyönyörű park — mégpedig erdőben létesített park fogadja a látogatót.

Most is serényen dolgoznak az erdészeti munkásai. Nők, férfiak, söpriák, javítják, gyomlálják az utakat, pihenőhelyeket, nyesik a bokrokat, égetik a halomba hordott gázt.

Francia vendégem újságíró, egy vidéki lap munkatársa, meginterjúvolta a parkerdő műszaki munkálatainak vezetőjét, Kabai József erdészt — aki éppen ellenőrző körútját végzi.

Kabai szelíd tekintetű, önmagáról szerényen nyilatkozó fiatal ember — elmondta, hogy 14 évig fizikai dolgozója volt az erdészethoz, s két éve emelték ki és helyezték el a mai felelősségteljes beosztásába.

— Mi adta meg az ösztönzést parkerdő létesítésére?

— A moszkvai és a pozsonyi példák. A budai hegyvidék a világ egyik legszebb főváros környéke kiválóan alkalmas erre. Itt nincs fakitermelés, az erdő gondozott, parkírozott útjával kizárólag a pihenést, a felüdülést szolgálja.

— És mekkora a parkerdő területe — érdeklődött tovább vendégem.

— A Csúcshegytől a Hármashatárhegy, a Guggerhegy, a Vadaskert, Hárshegy és a János-hegy érintésével, a Kamaraerdőig húzódik, mintegy négyezer hektár területen Sétautjaink hossza 120 kilométer, s ebből 50 km-es útszakaszt már újjáépítettünk. Felállítottunk 300 stílusos rönkpádot is. Demokráciánk áldozatkészsége milliókat költ erre a célra. De nagy segítséget jelent az a lelkesedés és szeretet, amellyel az erdő dolgozó, a különböző brigádok végzik munkájukat.

Kabai József nagy szeretettel beszélt a parkerdő egyre gyarapodó őzállományáról, a mókuskokról, s az erdő szárnyas lakóiról, a különböző hasznos éneklő madarakról, amelyeknek a tél kegyetlensége ellen több száz fészekodút készítettek.

— Egy-egy munkaszünnapon — folytatta az erdész — tízezerrel látogatják parkerdőnket. A villamosok, autóbuszok, fogaskerekű és az Úttörővasút alig győzik lebonyolítani a forgalmat. Az utainkon dolgozók egyre-másra kapják a dicséretet, levelekben köszönik meg az erdészeti igazgatóságának a parkerdő létesítményeit.

Alkonyodott, amikor fáradtan hazafelé indultunk. Mindketten boldogok voltunk; barátnőm benyomásait, színes élményeit rendezgette jegyzetfüzetében, én pedig örültem, hogy elbűszkélkedhettem hazánk és fővárosunk páratlan kincsével — a parkerdőnkkel.

Sz. Kovács Irén pedagógus
II. ker., Törökvesz u. 7/B